

WSKAZÓWKI dla kandydatów przygotowujących się do testu z zakresu kształcenia słuchu i harmonii

Kogo dotyczy ten sprawdzian i co zawiera?

- To pierwszy i obowiązkowy element dnia rekrutacji – dla teoretyków, kompozytorów i dyrygentów zdających na I rok studiów stacjonarnych.
- Zawiera 2 zadania dotyczące kształcenia słuchu i 2 zadania dotyczące harmonii:
 - arkusz z pytaniami do odtwarzanych przykładów i prezentacja przygotowanego przez Ciebie wcześniej prostego ćwiczenia solfeżowego (dalej dowiesz się, że możesz je nawet nagrać)
 - arkusz z pytaniami o zjawiska harmoniczne w krótkim przykładzie nutowym oraz kilka taktów czterogłosu, w którym należy podpisać funkcje/akordy, dokonać harmonizacji basu i/lub sopranu, uzupełnić zakończenie.

Jak się przygotować?

- Na sprawdzian przynieś ołówek (gumkę), optymizm i dobry humor, a także dowód osobisty oraz pamiętaj swój numer rekrutacyjny (nadany po złożeniu dokumentów).
- Możesz korzystać z własnego kamertonu widełkowego (przynieś go jeśli potrzebujesz), ale kamertony elektroniczne, w tym w aplikacjach, a także inne pomoce i/lub urządzenia elektroniczne nie mogą być używane.
- Aby jak najlepiej przygotować się do rozwiązania zadań warto zapoznać się z próbnymi arkuszami udostępnionymi przez uczelnię.

Przebieg egzaminu

- Sprawdzian trwa ok. 120 min.
- Po powitaniu, w zbiorowej sali, otrzymujesz komplet arkuszy, które wypełniasz przy stoliku zapewniającym indywidualną pracę.
- Przykłady muzyczne odtwarzane są z nagrań – z systemu nagłośnieniowego, do wspólnego odsłuchu, zawsze po kilka razy.
- Arkusze przygotowane są w języku polskim i wyłącznie w tym języku prowadzony jest egzamin.
- Najpierw odbywa się część pisemna dotycząca kształcenia słuchu: na arkuszu znajdują się 3-4 pytania do każdego z przykładów muzycznych (np. o pierwszy lub ostatni, albo charakterystyczny interwał, o różnice temp lub intonacji, artykulacji między wykonaniami lub między nagraniem, a zapisem nutowym, o wybraną grupę rytmiczną, obsadę, o wybrane takty do uzupełnienia w zapisie i inne zjawiska muzyczne wynikające z podstawy programowej szkół muz. II st.). Ta część zajmuje ok. 40 min.
- Następną godzinę poświęcisz na rozwiązanie zadań harmonicznnych. Część harmoniczna rozpoczyna się prezentacją nagrania analizowanego utworu. Rozpoznane (w nutach, nie ze słuchu) klasyczne zjawiska harmoniczne oznaczasz w odpowiednich taktach. Arkusz ten możesz uzupełniać dowolną ilość pozostałego czasu, ale pamiętaj, aby zdążyć zrealizować także harmonizację w czterogłosie (kilka taktów opisanych na wstępie).

WYDZIAŁ KOMPOZYCJI, DYRYGENTURY, TEORII MUZYKI I MUZYKOTERAPII

- Przygotowane ćwiczenie solfeżowe można wykonać przed komisją na żywo po zakończeniu części pisemnej, ale większość kandydatów wybiera sposób pozwalający na najlepsze zaprezentowanie się: przekazują komisji plik z własnym, niemontowanym, nagraniem audiowideo. Nie jest oceniana jakość obrazu, barwa głosu, ani techniczne parametry nagrania; nagranie musi natomiast pozwalać na ocenę jakości muzycznej: intonacji, zgodności z tekstem nutowym, właściwej realizacji rytmu, spójności i koncepcji przygotowanego wykonania). Skąd kandydaci wiedzą jakie ćwiczenie przygotować? Po zamknięciu listy rekrutacyjnej, przed dniem egzaminów, otrzymują on-line propozycję trzech ćwiczeń, spośród których każdy sam wybiera to, w którym chciałby się zaprezentować.

O czym jeszcze warto wiedzieć ?

- Wynik całego sprawdzianu z zakresu kształcenia słuchu i harmonii klasycznej jest rezultatem podsumowania i uśrednienia wszystkich jego komponentów. A zatem jeśli nawet będziesz mieć poczucie, że w którymś z pytań lub obszarów (kształceniu słuchu albo harmonii) nie udało się wypaść wystarczająco dobrze, pamiętaj, że skompensować to mogą rezultaty pozostałych części testu. Łatwo zatem wywnioskować, że warto np. postarać się o prawdziwie świetne przygotowanie zadania solfeżowego (skoro jest ono udostępniane wszystkim kandydatom wcześniej). A równocześnie trzeba zdać sobie sprawę, że trudności (lub nawet pechowe niepowodzenie) w części zadań, nie przekreślają szansy na podjęcie studiów.
- Równocześnie rekomendujemy naszym kandydatom, aby tego „powitalnego” sprawdzianu nie bagatelizowali, a w szczególności poświęcili jak najwięcej czasu na analizę próbnych arkuszy/przykładowych pytań i przemyślenie zagadnień przerabianych w szkołach muzycznych II st. Wszystkie pytania oparte są bowiem właśnie na materiałach odpowiednich dla absolwentów takich szkół, nawet jeśli wygląd lub forma naszych ćwiczeń okaże się inna niż realizowana była w Twojej szkole. Cały zakres egzaminu odnosi się do muzycznej uważności, spostrzegawczości, a gdzie słuchu lub wiedzy nie wystarczy – powinno wystarczyć muzycznej wyobraźni. Przed egzaminem wypocznij, a wiedząc o jego uzupełniającej roli nie stresuj się “na zapas” wynikiem – jeśli Twoje studia to nie decyzja *ad hoc* lecz chęć poparta przygotowaniem. Po prostu z całą swoją muzyczną wrażliwością odpowiedz na pytania w arkuszach najlepiej jak potrafisz.
- Sprawdzian z zakresu kształcenia słuchu i harmonii klasycznej ma charakter uzupełniający względem egzaminów kierunkowych. Nie można go ominąć, ale jego wynik rzadko przesądza o dostaniu się lub niedostaniu na studia. Dlaczego? Bowiem specjalny mnożnik punktowy egzaminów kierunkowych sprawia, że to one dla obranej specjalności są kluczowe i (słusznie!) najwyżej punktowane. Ten sprawdzian najczęściej rozstrzyga natomiast o kolejności miejsc w konkursowym naborze – pomiędzy osobami z podobnymi wynikami z egzaminów kierunkowych.
- Równocześnie oczekujemy jednak od kandydatów, którzy po rozpoczęciu studiów, będą na grupowych zajęciach rozwiązywać kolejne zadania słuchowe, analizować utwory, omawiać zaawansowane zagadnienia harmoniczne, pisać fugi, itp., że spełnią na starcie minimalne wymagania do wspólnej pracy (na akademickim poziomie muzycznej uważności, orientacji w podstawowych zasadach rządzących muzyką. Skoro więc mowa o minimalnych wymaganiach i podstawowych zasadach, zadania na tym sprawdzianie są w większości...

WYDZIAŁ KOMPOZYCJI, DYRYGENTURY, TEORII MUZYKI I MUZYKOTERAPII

proste. Tylko niewielka liczba pytań pozwala ujawnić potencjał osób o wybitnych kompetencjach, na to bowiem przyjdzie czas na studiach. Z tego samego powodu nie ma tu wielogłosowych dyktand, śpiewu a vista, skomplikowanych i wieloznacznych analiz harmonicznych lub harmonizacji w tonacjach z wieloma znakami przykluczowymi.

- Wiemy, że kandydaci najczęściej odbierają nasz sprawdzian z zakresu kształcenia słuchu i harmonii jako barwne spotkanie z różną muzyką. Dlatego od razu przypominamy:

nie zapomnij po nim udać się na swój egzamin kierunkowy 😊